

[Ole Vig Jensen]

stemet og som en følge af det også deres muligheder for at få beskæftigelse på arbejdsmarkedet efter uddannelsen.

Men det er vel rigtigt at sige, at en af forudsætningerne for, at det skulle lykkes også at få placeret kvinderne stærkere i uddannelserne, er, at arbejdsmarkedet, såvel det offentlige som det private, i langt højere grad, end tilfældet er i dag, er opmærksom på, at der også på det felt må ske ændringer, hvis kvinderne skal have en reel chance for efter uddannelserne også at få arbejde. Jeg tror, at mange kvinder afholder sig fra at arbejde stærkere for at søge en eller anden bestemt uddannelse, fordi de ved, hvordan mulighederne for at få beskæftigelse i faget er. Jeg tror rolig, vi kan sige, at her er arbejdsmarkedets parter hovedansvarlige, men det offentlige kan ingenlunde sige sig fri. Der findes jo netop også i de offentlige systemer en masse bestemmelser, som i virkeligheden virker diskriminerende over for kvinderne i retning af, at de ikke kan få den beskæftigelse på arbejdsmarkedet, som de i øvrigt på helt naturlig måde kan klare.

Når SF nu vil have kønkvotering til erhvervsuddannelserne, må jeg sige, at det tror vi ikke i det radikale venstre på er nogen god løsning. Vi vil gerne være med til at forbedre mulighederne. Vi vil sågar gå så langt som til på visse områder at give kvinderne en fortrinsstilling. Jeg husker, at vi under den tidligere regering, hvor vi havde en debat om etablering af forsøgsuddannelser på HTX, slog et slag for, at kvinderne skulle have fortrinsstilling i hvert fald i opbygningsperioden på dette område, så vi er ingenlunde fremmed over for det, der er intentionerne i det forslag, som er lagt på bordet her.

Vi har i øvrigt også med interesse og glæde bemærket, at regeringen i sin plan, 32 punkts planen til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, netop peger på, at der på en række områder må tages særlige initiativer for at sikre kvinders placering i uddannelserne. Men det forslag, som foreligger her, mener jeg altså ikke er brugbart, og det har i hvert fald én stor svaghed set fra et radikalt synspunkt: det er meget centralistisk. Man går så langt, at man, når det gælder tilmelding, koordinering og styring, vil foretage det centralt. Det tror vi ikke på nogen måde vil være til gavn for det, som vi i øvrigt er

enige om: at prøve at give kvinderne en bedre placering.

Men forslaget vil jo give anledning til, at vi i udvalget kan drøfte disse ting og på alle de områder, hvor det er muligt, gøre en forstærket indsats, og det er vi klar til fra radikal side.

Tinning (VS):

I VS har vi sympati for forslaget fra SF, så meget sympati, at vi uden videre dikkedarer vil gå ind for det og hellere end gerne stemme for det. Det kommer der så nok ikke så meget ud af rent umiddelbart.

Jeg forstod ikke helt på hr. Ole Vig Jensen, hvad det var, det radikale venstre havde imod kønkvotering. Jeg forstod, at vi var enige om, at det i hvert fald var vigtigt at give kvinderne nogle fortrin, at søge at sikre kvinderne fortrinsstilling på den ene og den anden måde. Indtil videre har jeg vanskeligt ved at se, hvorfor der skulle være noget i vejen med den egentlige kønkvotering, men det kan vi selvfølgelig diskutere videre.

Derudover vil jeg sige, at jeg først og fremmest opfatter det, at man eventuelt indfører kønkvotering, som en slags ideologisk eller måske holdningsmæssig offensiv. Den praktiske konsekvens vil umiddelbart ikke være overvældende. Det vil ikke være sådan, at de unge kvinder vælter ind på de såkaldte traditionelle mandeområder, overhovedet ikke. Det vil være sådan, at vi kan være med til at skubbe til nogle holdningsmæssige barrierer. Det er noget, vi er glade for, specielt når de kan skubbes i en fornuftig retning.

Men jeg vil understrege, at ud over at lave en kvotering og de andre ting, som er indeholdt i beslutningsforslaget, er det også vigtigt samtidig at lave en udbygning på områder, vi ville kalde traditionelle kvindeområder, for vi kan selvfølgelig ikke løse problemet med de mange unge kvinder, som ikke kan få en ordentlig uddannelse, og som er arbejdsløse, alene ved at forsøge at få dem over i traditionelle mandeområder eller ved at lave nogle andre ting. Dér mener jeg, at vi selvfølgelig skal gøre, hvad vi kan, for at skubbe på. En kønkvotering kan være en løftestang, specielt til at flytte på nogle holdninger, så det må man gøre. Samtidig må man så både lave udbygninger inden for de traditionelle kvindeuddannelser og måske